

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag
niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes
voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

TUSSEN HIER EN NERGENS

Een eenakter

door

1990
Willyiam

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.2972

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TUSSEN HIER EN NERGENS* op te voeren moet de naam van auteur *WILLYIAM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/16
ISBN 978-90-385-10149

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Willyiam
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren - Fig.)

DE DICHTER :

NIEMAND :

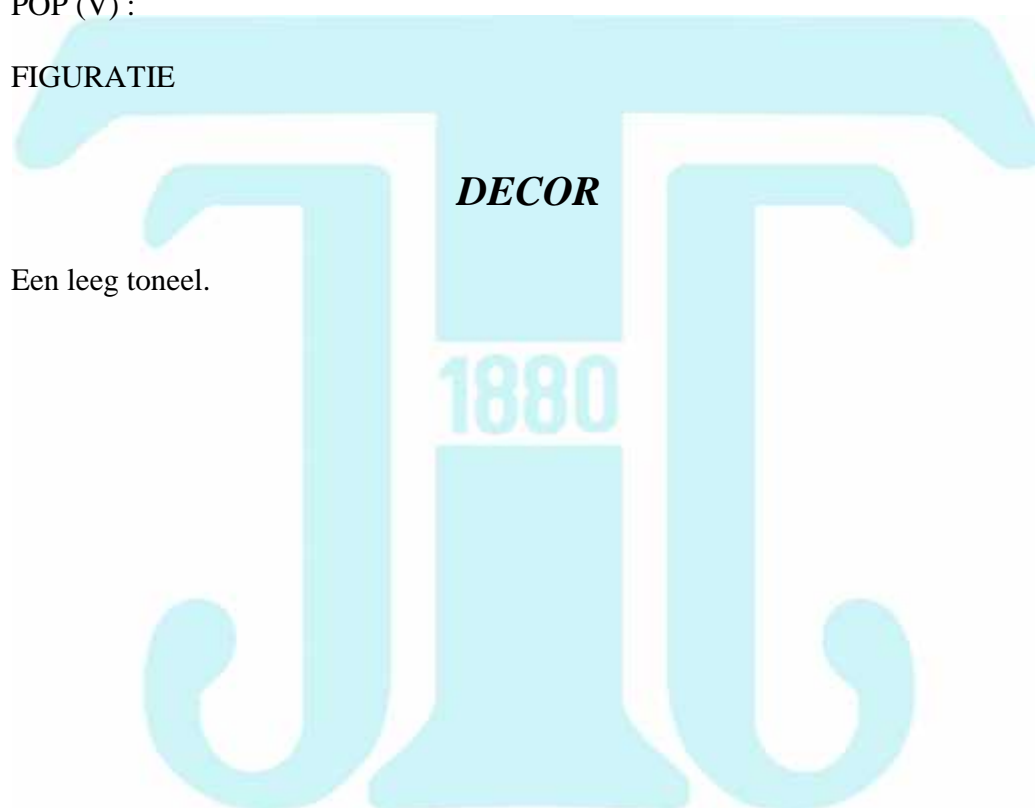
POSTBODE :

INSPECTEUR (V) :

VERKOPER :

POP (V) :

FIGURATIE

Een leeg toneel.

PROLOOG

(De scène is volledig leeg. De dichter zit ergens te schrijven. Caspar Niemand komt op met een grote koffer of reiskist. Hij zet zich neer om te rusten; wil een gesprek beginnen maar aarzelt omdat de dichter verdiept in zijn schrijven is. Na een tijdje)

NIEMAND : Goedendag.

DICHTER : Goedendag.

NIEMAND : Een brief naar huis aan 't schrijven? Of een boodschappenlijstje, zodat moeder de vrouw tevreden is?

DICHTER : Nee, nee, een gedicht.

NIEMAND : Ah zo, een gedicht. Mmm. Ja, ja. Zo, zo. Een gedicht. *(stilte)* Interessant.

DICHTER : Mmm. Interessant.

(Stilte; Niemand weet niet wat te zeggen; de dichter verdiept zich weer in zijn schrijven)

NIEMAND : En... waarover gaat dat gedicht? Als ik dat vragen mag?

DICHTER : Over de eeuwige Reis.

NIEMAND : Dat klinkt me heel bekend in de oren.

DICHTER : Mmm..

NIEMAND : Dan bent u dus ook op zoek naar een thuis, net als ik?

DICHTER : Wie niet? Op deze aarde tenminste.

NIEMAND : Ik ben blij dat ik eindelijk eens iemand ontmoet met wie ik daarover kan praten. De meeste willen daarover niet praten, weet u dat? Net alsof het taboe is of... iets heel schunnigs of zo.

DICHTER : Ik weet het.

NIEMAND : Het is toch zo moeilijk om een thuis te vinden, hé?

DICHTER : Zeker.

NIEMAND : (*stilte*) Bent u gewoon... op zoek? Of bent u dakloos? Of een vluchteling? Of...
gewoon een reiziger?

DICHTER : Dat allemaal tegelijk. In zekere zin.

NIEMAND : Ha... net als ik.

DICHTER : Je zou kunnen zeggen: een dakloze onder dak, een vluchteling met een gezellig
huisje en voldoende eten en kleren, een banneling in eigen land. Zoiets. Ach ja, het
spel met de woorden, nietwaar?

NIEMAND : U houdt me toch niet voor de gek, hé?

DICHTER : Nee. Echt niet. Ach weet je... (*Na een korte maar geladen stilte*) Eigenlijk is
het onmogelijk.

NIEMAND : Wat is onmogelijk?

DICHTER : Om een Thuis te hebben. Hier toch...

NIEMAND : Wat bedoelt u?

DICHTER : Hotel Aarde. Je checkt in bij de balie "kraambed". Je logeert er een poosje.
Leert wat medereizigers kennen, ten goede en ten kwade. Maakt een hoop mee, ten
goede en ten kwade. Doet wat kennis op; nuttige, en vooral nutteloze. En dan check
je weer uit bij balie "Sterfbed". Vanwaar, waarheen, en vooral... wie of wat is die
reiziger die wij zijn, in wezen? Stranden we hier? Komen we hierheen met een doel?
Bepalen wij dat zelf? Of worden we gestuurd? Of om het poëtisch te zeggen: zijn
wij de wevers van ons lot, of alleen maar de draden? Of allebei?

NIEMAND : Ja, ja. Natuurlijk... Zo is dat... Men kan duidelijk merken dat u een dichter bent.
Hotel Aarde.

DICHTER : Al bij al een vreemde plek, niet?

NIEMAND : Dit hier?

DICHTER : Nee, nee, ik bedoel de aarde. Deze wereld.

NIEMAND : Ha dat. Soms wel, ja. Nu ja, wat is vreemd, niet?

DICHTER : Er zijn wijzen die zeggen dat wij hotel Aarde hebben gebouwd toen we onze
Ware Woonst verlieten. En dat we daar nog steeds verwoed en bezeten mee bezig
zijn. We bouwen en verbouwen maar. Omdat we onze Ware Woonst vergeten zijn.
Maar ze zeggen er dan meteen bij dat we onze Ware Woonst nooit hebben verlaten.

En ook niet kunnen verlaten. Knoop daar maar een touw aan vast.

NIEMAND : Ze moesten een wet uitvaardigen die onzinnige uitspraken reglementeert, mijnheer. Er zou een hoop gelul minder zijn op de wereld.

DICHTER : *(lacht vrolijk)* Onzinnig... Dichters leven bij de gratie van onzinnigheid, mijn beste. Hoe meer zinnen, hoe meer onzin. Maar... hoe meer onzin, hoe dieper de betekenis.

NIEMAND : *(begrijpt er duidelijk geen snars van)* Ja, ja. Natuurlijk. Vanzelfsprekend. Men kan wel zien dat u een echte dichter bent.

DICHTER : En nu weet je waarom wij ons nergens kunnen vestigen.

NIEMAND : Dat weet ik maar al te goed. En al sinds heel lang. Altijd komt er wat tussen. Wetten, ministeries, onteigeningen, oplichters, makelaars, politiediensten... 't Lijkt wel een wereldwijde samenzwering om zwervers zoals ik op te jagen. Nu ja, als ik eerlijk ben, dan moet ik bekennen dat ik zelf ook vaak onrustig word als ik ergens een tijdje ben. Waarom lacht u?

DICHTER : Niets.

NIEMAND : U lacht mij uit!

DICHTER : Nee, echt niet.

NIEMAND : Dan verzwijgt u iets!

DICHTER : Ik zwijg alleen, omdat er geen woorden voor zijn.

NIEMAND : En dat voor een dichter. Ik denk dat ik er maar weer 's vandoor ga. Wie weet hoe veel weg ik vandaag nog voor de boeg heb. Bedankt voor het gesprek. *(vindt de dichter maar een rare snuiter; wilt zich zo snel mogelijk uit de voeten maken)*

DICHTER : Mijnheer Niemand.

NIEMAND : Ja?

DICHTER : Niet vergeten: Hotel Aarde!

NIEMAND : *(begrijpt er nog altijd geen barst van)* Ik zal er aan denken. *(voor zichzelf)* Rare vent. Zeg, maar hoe wist die wie ik ben? *(Draait zich om maar de dichter is al verdwenen. Gaat AF)*